L'Epifania del Senyor

Text de l'Evangeli (*Mt* 2,1-12): I un cop nascut Jesús a Betlem de la Judea en temps del rei Herodes, heus aquí que uns mags vingueren d'Orient a Jerusalem, dient: «On és el rei dels jueus que ha nascut? Perquè hem vist la seva estrella a l'Orient i hem vingut a adorar-lo». Però quan ho va sentir el rei Herodes es contorbà, i amb ell tot Jerusalem. I va reunir tots els grans sacerdots i els escribes del poble, i els preguntava on havia de néixer el Crist. Ells li digueren: «A Betlem de la Judea, perquè així està escrit pel profeta: I tu, Betlem, terra de Judà, no ets pas la més petita entre els principals de Judà, perquè de tu sortirà un capdavanter que pasturarà el meu poble, Israel.

Llavors Herodes, cridant d'amagat els mags, es va assabentar acuradament per ells del temps de l'aparició de l'estrella, i tot adreçant-los cap a Betlem, els digué: «Aneu i informeu-vos ben bé sobre l'infant i, quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, perquè jo també vagi a adorar-lo».

Ells, després d'escoltar el rei se n'anaren. I succeí que l'estrella que havien vist a l'Orient els anava al davant, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'infant. En veure l'estrella, s'ompliren d'un gran goig. I entraren a la casa, trobaren l'infant amb Maria, la seva mare, i prosternant-se, l'adoraren; després obriren els seus tresors, i li oferiren dons: or, encens i mirra. Però avisats en somnis que no retornessin a Herodes, se n'anaren al seu país per un altre camí.

© Albada Editorial / evangeli.net

«El rei Herodes es contorbà, i amb ell tot Jerusalem. (...) Trobaren l'infant amb Maria, la seva mare »

Fr. Bill SHAUGHNESSY
(Miami, Florida, Estats Units)

Avui veiem en aquells tres "misteriosos gentils" allò que no reeixí a veure la inquieta Jerusalem: la manifestació de l'amor misericordiós de Déu per tota la humanitat. Avui, la cultura, l'astronomia i els regals perses copsen la major part de la nostra atenció; Benet XVI, però, també assenyala un enigma: en la narració de Mateu sobre l'arribada reial dels Mags (cf. Mt 2,11), l'esment de Josep és "sorprenentment absent". El Papa admetia: «Encara no he trobat una explicació completament convincent».

Nogensmenys, per què la sorpresa? Josep necessita mantenir la seva família a Betlem durant els mesos previs a l'arribada dels Mags. Lluny del taller de Natzaret, Josep viatjà allí on s'hi trobaven les obres: tancats i corralets danyats, o noves construccions. No era, doncs, estrany que Josep estigués en un altre lloc quan arribaren els Mags; fins i tot, és possible que mai els arribés a conèixer. El treball de sant Josep és tan crucial per a la narració de la infantesa de Jesús com la seva presència a casa amb Maria i el Nen.

El Papa Lleó XIV ho assenyalà, tot referint-se al ferrer, els posadors, les bugaderes, etc., en l'escena del pessebre al Vaticà: «Semblen aliens a l'esdeveniment central, però no és així: en realitat, cadascú participa tal com és, tot romanent al seu lloc i fent el que ha de fer, el seu treball (...). Això pot també esdevenir cert per a nosaltres en els nostres jorns laborals: cadascú realitza la seva tasca, i lloem Déu precisament fent-la bé, amb compromís».

Decidim-nos, doncs, en aquest any a oferir al Nen Jesús el do del nostre treball. I procurarem agrair el sacrifici dels qui, pel seu treball, han de deixar llurs famílies per tal de servir-nos en els jorns festius. I, si manca sant Josep al pessebre, sapiguem on trobar-lo: entre els jornalers moderns que conflueixen als llocs de sempre amb la incerta missió d'obtenir el pa de cada dia per a llurs famílies. Ells esperen la nostra estima i compassió, no la por de Jerusalem ni la virulència d'Herodes.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Que tots els pobles vinguin a incorporar-se a la família dels patriarques (...). Que totes les nacions, en la persona dels tres Mags, adorin l'Autor de l'univers» (Sant Lleó el Gran)

- «El misteri del Nadal s'irradia sobre la terra, difonent-se en cercles concèntrics: la Sagrada Família de Natzaret, els pastors de Betlem i, finalment, els Mags, que constitueixen les primícies dels pobles pagans» (Benet XVI)

- «L'Epifania és la manifestació de Jesús com a Messies d'Israel, Fill de Déu i. Salvador del món. Amb el baptisme de Jesús al Jordà i les Noces de Canà l'Església celebra l'adoració de Jesús pels 'mags', vinguts d'Orient (Mt 2,1). En aquests 'mags', representants de les religions paganes dels voltants, l'Evangeli veu les primícies de les nacions que acullen la Bona Nova de la salvació per l'Encarnació (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 528)

Altres comentaris

«I entraren a la casa, trobaren l'infant amb Maria, la seva mare, i prosternant-se, l'adoraren»

Mn. Joaquim VILLANUEVA i Poll
(Barcelona, Espanya)

Avui, el profeta Isaïes ens anima: «Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum; i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor» (Is 60,1). Aquesta llum que havia vist el profeta és l'estel que veuen els Mags a l'Orient, amb molts altres homes. Els Mags descobreixen el seu significat. Els altres el contemplen com quelcom que els resulta admirable, però que no els afecta. I, així, no reaccionen. Els Mags se n'adonen que, amb l'estrella, Déu els envia un missatge important pel qual val la pena carregar amb les molèsties de deixar la comoditat de la seguretat, i arriscar-se a un viatge incert: l'esperança de trobar el Rei els mena a seguir l'estel, que havien anunciat els profetes i esperat el poble d'Israel durant segles.

Arriben a Jerusalem, la capital dels jueus. Pensen que allí sabran indicar-los el lloc precís on ha nascut llur Rei. Efectivament, els diran: «A Betlem de la Judea, perquè així està escrit pel profeta» (Mt 2,5). La notícia de l'arribada dels Mags i llur pregunta es propagà per tota Jerusalem en poc temps: Jerusalem era, aleshores, una ciutat petita, i la presència dels Mags amb llur seguici degué ser notada per tots els seus habitants, ja que el rei «es contorbà, i amb ell tot Jerusalem» (Mt 2,3), ens diu l'Evangeli.

Jesucrist es creua en la vida de moltes persones, a qui no els interessa. Un petit esforç hauria canviat llurs vides, haurien trobat el Rei del Goig i de la Pau. Això demana la bona voluntat de cercar-lo, de moure'ns, de preguntar sense desanimar-nos; com els Mags, de sortir de la nostra comoditat, de la nostra rutina, l'esforç d'apreciar la immensa vàlua de trobar Crist. Si no el trobem, no hem trobat res en la vida, perquè solament Ell és el Salvador: trobar Jesús és trobar el Camí que ens condueix a conèixer la Veritat que ens dóna la Vida. I, sense Ell, res de res paga la pena.